

Fængselsfunktionæren

FÆNGSELSFORBUNDET

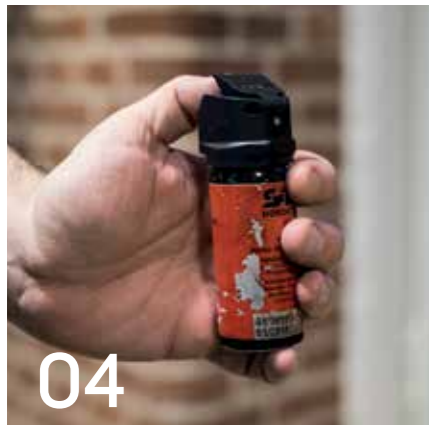
NR 5
OKT 2016

HVERDAG I NYBORG EFTER
SKUDATTENTAT

TEMA: VOLDEN STIGER MOD
FÆNGSELSBETJENTENE

UDVIDET ADGANG TIL
AT BÆRE PEBERSPRAY

INDHOLD

04

06

10

12

14

20

- 4 Peberspray kan snart være en del af den personlige udrustning
- 6 Færre fængselsbetjente – flere administratorer
- 8 Kort nyt
- 10 TEMA: Reportage fra Nyborg Fængsel
- 12 TEMA: Nye initiativer mod vold i fritiden
- 14 TEMA: Jeg troede, det ville tage 3 dage at komme over
- 16 TEMA: Volden mod fængselsbetjente stiger
- 18 TEMA: Fængselsbetjente oplever kaotiske psykologbehandlinger
- 20 TEMA: Indsatte som truer fængselsbetjente undgår ofte sigtelser
- 22 Der er ved at være stille i Vridsløselille
- 24 KRIFO til vands, til lands og i luften

NU MÅ NOK VÆRE NOK. VI ER FOR FÅ PÅ VAGT I DE LUKKEDE FÆNGSLER

Af Kim Østerbye, formand for Fængselsforbundet

Der mangler betjente i de lukkede fængsler.

I Nyborg Fængsel er situationen ligefrem så grotesk, at belægget er steget, samtidig med at personaledekningen er faldet.

Hvordan kan det være, når der er færre indsatte i forhold til tidligere? Der burde vel være mandskab nok i fængsler og arresthuse?

Det skyldes, at bemandingsunderskuddet er større end Kriminalforsorgen prøver at fremstille det som.

Ifølge Kriminalforsorgen er der en tæt kobling mellem betjente og indsatte. Det er også rigtigt, at antallet af betjente og antallet af indsatte har fulgt samme kurve nedad. Men problemet – som Kriminalforsorgen forsøger at skjule – er, at belægget ændrer sig meget forskelligt fra sted til sted.

I de åbne fængsler er det faldet med 25 procent på ti år, mens det kun er faldet med 6 procent i de lukkede fængsler og arresthusene.

Der sidder med andre ord stort set lige så mange indsatte i de lukkede fængsler og arresthusene, som der hele tiden har gjort. De alternative strafformer har nemlig primært taget indsatte fra de åbne fængsler, hvor der er få betjente på vagt.

Dermed står vi tilbage med et stort problem i den lukkede sektor, hvor der mangler betjente til at tage sig af et klientel, som bestemt ikke er blevet nemmere at have med at gøre. Tværtimod vil jeg vove den påstand, at klientellet i dag er mere personalekrævende end for ti år siden.

Vi har misbrugere, psykisk syge og ikke mindst bandekriminelle som dagligt udfordrer os – nogle gange desværre i form af fysisk vold. Samtidig er opgaveporteføljen øget med daglige visitationer.

Jeg er vred over, at det løfte vi fik i forbindelse med flerårsaftalen, ikke er blevet overholdt. Der skulle ikke spares yderligere på de varme hænder, fik vi at vide. Nu skulle kerneopgaven sættes i centrum.

Alligevel er postbesættelsen blevet udhulet. Lønsumsstyringen har fejlet. Der er ikke kontrol med, at der sker de nødvendige ansættelser i den uniforme-rede gruppe.

Nu må nok være nok.

Vi er for få på vagt til at håndtere de indsatte i de lukkede fængsler. Kriminalforsorgen bør gå vagtbemandingen efter med et kritisk øje. Denne gang med andre briller.

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Redaktionen: tlf. 72 55 99 91
www.faengselsforbundet.dk
ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
Redaktion@faengselsforbundet.dk.
Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør Kim Østerbye
Redaktør Søren Gregersen
Journalist Kristian Westfall

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: Nicolai Perjesi, Søren Gregersen, Kristian Westfall, Jens Diederichsen

Forsidefoto: Nyborg Fængsel

” Magtmidler kan ikke erstatte betjente. Hvis valget stod mellem flere betjente og en peberspray i bæltet, bør valget klart falde på flere kollegaer,” siger Kim Østerbye.

PEBERSPRAY KAN SNART VÆRE EN DEL AF FÆNGSELSBETJENTES PERSONLIGE UDRUSTNING

Efter Fængselsforbundets anbefaling foreslår justitsministeren udvidet adgang til peberspray.

Af Kristian Westfall

De dage, hvor pebersprayeren ligger i et aflåst skab i fængsler og arresthuse, er snart talte. I hvert fald ønsker justitsminister Søren Pind (V) at give sprayeren fast plads ved siden af nøgleknippet for betjente i lukkede fængsler, lukkede afdelinger og arresthuse.

Det melder ministeren, efter Fængselsforbundet i løbet af sommeren har opfordret ham til at udvide adgangen.

”Når der opstår en nødsituation i de lukkede fængsler eller arresthuse, skal vores fængselsbetjente have de bedst mulige arbejdsvilkår til at løse konflikten. Med den nye ordning styrker vi fængselsbetjentenes sikkerhed, der sammen med regeringens øvrige initiativer på området skal være med til at sætte en stopper for den triste udvikling i vold og trusler mod fængselsansatte,” siger Søren Pind.

Forslaget kommer i kølvandet på ministerens andre initiativer for at stoppe volden mod betjentene blandt andet skærpede straffe.

FORBUNDET GLÆDER SIG

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, er glad for at ministeren lytter til forbundets ønske om at gøre pebersprayeren til en del af betjentenes personlige udrustning.

MAGTMIDLER

Fængselsbetjentene skal altid benytte den mindst indgribende foranstaltning til at løse konflikter. Ved alvorlige situationer er der dog mulighed for at bruge forskellige magt- og sikringsmidler herunder håndjern, stav, skjold og peberspray.

”Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at sikre vores kollegaer i en tid med et højt volds- og trusselsniveau. Vores medlemmer er ofte udsat for situationer, hvor det tager for lang tid at løbe hen til et aflåst skab for at hente en peberspray,” siger Kim Østerbye.

Selvom formanden hilser tiltaget velkommen, understreger han dog, at peberspray på ingen måde er et vidundermiddel til at skabe mere tryk i fængslerne.

”Magtmidler kan ikke erstatte betjente. Hvis valget stod mellem flere betjente og en peberspray i bæltet, bør valget klart falde på flere kollegaer. Magtmidler må aldrig være argument for en tynd bemanning. Det vil være en glidebane i retning af amerikansk fængselssystem med stor afstand mellem ansatte og indsatte,” siger Kim Østerbye.

INSTITUT FOR MENNESKERETTIGHEDER ER SKEPTISKE

Institut for Menneskerettigheder stiller sig kritisk over for brugen af peberspray i fængslerne.

I rapporten Brug af peberspray i danske fængsler og arresthuse skriver de blandt andet: ”Adgangen til at anvende peberspray i Kriminalforsorgen bør være mere begrænset og præcist reguleret” og ”det bør præciseres, at peberspray som udgangspunkt ikke må bruges i lukkede rum.”

Kim Østerbye mener, kritikken er urimelig.

”De forudsætter en ideal verden, hvor man altid kan tale folk til ro, men den verden eksisterer ikke. Det ved enhver med indsigt i hverdagen i et fængsel. De glemmer også, at peberspray i nogle situationer kan være mere skånsom at bruge i forhold til andre magtmidler,” siger Kim Østerbye.

Det forventes, at forslaget om peberspray bliver fremsat som lovforslag og behandlet i den kommende folketingsamling.

FÆRRE FÆNGSELS- BETJENTE – FLERE ADMINISTRATORER

Der er forskel på udviklingen i Kriminalforsorgen alt efter hvilken personalegruppe, man kigger på. Der er blevet færre fængselsbetjente og værk mestre, mens der er kommet flere i ledelse og administration.

Af Søren Gregersen

Det er den gamle historie om varme og kolde hænder, som udfolder sig i Kriminalforsorgen i fuldt flor.

På ti år er antallet af fængselsbetjente og værk mestre faldet med 13 procent. I samme periode er der kommet 8 procent flere i ledelse og administration. Det viser Kriminalforsorgens nye årsstatistik.

Hvor der i 2006 var 3.284 betjente og værk mestre, er der kun 2.859 tilbage i 2015. Et fald på 425 mand.

Bag skrivebordene er der til gengæld kommet flere folk. I ledelse og administration var der i 2006 689 medarbejdere, mens der er 744 i 2015. En stigning på 55 mand.

Fængselsforbundets formand Kim Østerbye kalder udviklingen stærk kritisabel: "Man fjerner ressourcer fra dem, som har kontakt med de indsatte, og flytter dem over til regneark og powerpointshow. Det er netop denne udvikling, som vi ikke har brug for."

Han mener, det strider stik imod det politiske mål om større fokus på Kriminalforsorgens kerneopgave: "Politikerne ønsker, at vi skal sætte opgaven i centrum for at styrke resocialisering og sikkerhed, og vi blev lovet, at der ikke ville blive skåret mere i basispersonalet. Alligevel bliver vi udhulet år for år."

TILBAGEHOLDENDE REKRUTTERING

Fagbladet har bedt Kriminalforsorgens vicedirektør Ole Hansen om at kommentere på udviklingen. Han henviser til, at antallet af indsatte falder. Det rammer først og fremmest den uniformerede gruppe.

"Det påvirker især fængselsbetjentene, som er den største personalegruppe i vores fængsler og arresthuse. Derfor ses en markant nedgang i antallet af indsatte tydeligere i antallet af fængselsbetjente," siger han.

Ole Hansen peger desuden på, at Kriminalforsorgen har været tilbageholdende med at rekruttere nye betjente for at undgå afskedigelser. Og at man satser på at ansætte mellem 100-125 nye betjente i år, hvoraf 85 allerede er ansat.

"Også i 2017 forventer vi at ansætte nye fængselsbetjente. Vi har ikke lagt antallet fast endnu, men vi følger bemandsings-situationen løbende," siger Ole Hansen.

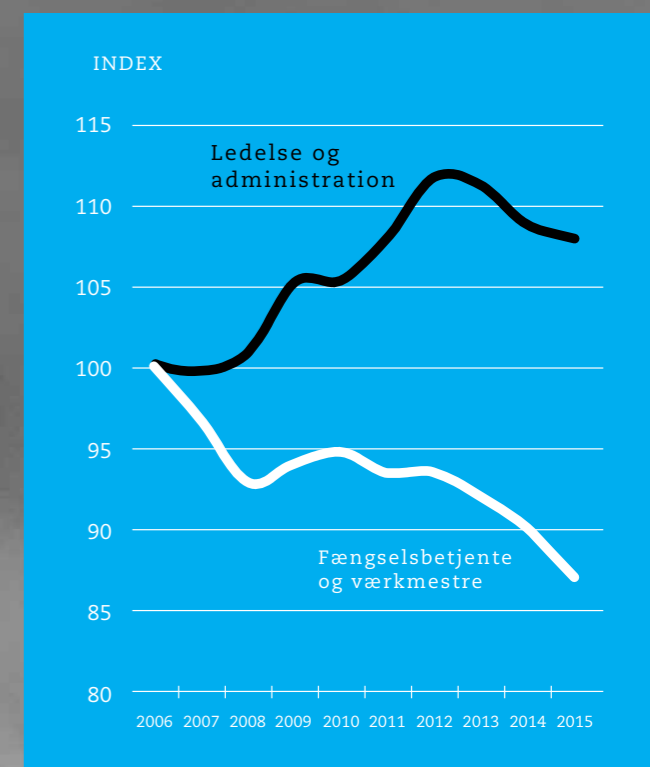
At antallet af civile medarbejdere er steget skyldes ifølge vicedirektøren, af der igennem årene er givet en række særbevillinger til området.

Kim Østerbye mener, at vicedirektøren svarer lidt forbi på spørgsmålet: "Jeg ved godt, at der er færre indsatte, og at der derfor er brug for færre ansatte i Kriminalforsorgen, men hvorfor er det kun basispersonalet, som det går ud over? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Hvorfor ansætter man flere civile, mens man skærer ned hos os?"

FLERE HÅRDE INDSATTE

Kim Østerbye peger desuden på, at det store fald i antallet af indsatte er sket i de åbne fængsler. Det vil sige i fængsler med lav personalenormering. I de lukkede fængsler sidder der stort set lige så mange indsatte som for ti år siden. Belægget i de åbne fængsler er faldet med 25 procent, mens det kun er faldet med 6 procent i de lukkede fængsler og i arresthusene siden 2006.

"Når Kriminalforsorgen siger, at der er en tæt sammenhæng mellem antallet af indsatte og antallet af fængselsbetjente, så overser de, at det især er de gode fanger, som er forsvundet. Dem som er flyttet over i fodlænkeordningen. De hårde indsatte er der lige så mange af," siger Kim Østerbye og fortsætter: "Hvis man ønsker samme sikkerhed som tidligere, burde antallet af fængselsbetjente slet ikke falde så kraftigt. Tallene illustrerer med alt tydelighed den virkelighed, vi oplever i hverdagen: At der blive færre og færre til at håndtere det voksende pres mod Kriminalforsorgen."

På ti år er antallet af fængselsbetjente og værk mestre faldet med 13 procent. I samme periode er der kommet 8 procent flere i ledelse og administration. Kilde: Kriminalforsorgens Årsstatistik 2015.

HVEM VIL DU HELST UNDGÅ SOM NABO?

Danskerne vil hellere bo ved siden af en trafikeret vej, højspændingsledninger og industri end ved siden af et fængsel. Det viser en undersøgelse, som ejendomsmæglerkæden EDC har gennemført. Med andre ord hellere kuldioxid, elektromagnetiske stråler og tungmetaller end udsigten til en ringmur.

STORSTRØM FÆNGSEL YDERLIGERE FORSINKET

Oprindeligt var det december 2015, at det nye fængsel på Nordfalster skulle stå klar. Seneste melding går nu på sommer 2017.

FÆRRE ROCKERE OG BANDEMEDLEMMER

Det er ikke kun Kriminalforsorgen, der kæmper med at rekruttere folk. Også i bandemiljøet er det sløje tider. Der er nemlig langt færre, som ønsker at være rocker eller bandemedlem. I dag er cirka 1.400 registreret som medlemmer. Det er 500 færre end for fire år siden. Det viser en rapport fra Justitsministeriets Forskningskontor.

KRIFO ER GÅET PÅ FACEBOOK

Kriminalforsorgens Idrætsforening har oprettet en side på Facebook, så man løbende kan følge med i deres arrangementer.

TYSK FÆNGSEL I RISIKO FOR AT STYRTE SAMMEN

Siden 2012 har de tyske myndigheder haft planer om at bygge et nyt fængsel i byen Münster. En plan, som endnu ikke er ført ud i livet. Det har de nok fortrudt. Ifølge nyhedsbureauet AP er det nuværende fængsel i byen nemlig i så dårlig stand, at det er i akut risiko for at styrte sammen. Derfor har man evakueret de over 500 indsatte i fængslet. Selvom Kriminalforsorgens bygningsmasse er nedslidt, er der ingen forlydender om lignende situationer her i landet.

KAN DU GI' TILBAGE PÅ EN STOR POSE NUDLER?

USAs fængsler har fået ny skyggevaluta – og den kan spises. Japanske Ramen-nudler er nemlig ved at erstatte cigaretter som intern valuta blandt de indsatte. Det sker dog ikke som følge af et forbud mod tobak i fængslerne som i Danmark. Overgangen til nudlerne er en følge af, at kvaliteten og kvantiteten af fængselsmad gennem årtier har været dalende. De indsatte forsøger ganske enkelt at blive mætte: "Nudlerne er billige, velmagende og rige på kalorier, og derfor er de blevet så værdifulde, at de nu bruges som bytte for andre varer," siger sociologen Michael Gibson-Light til BBC.

RØG OG DAMP KAN SNART VÆRE FORTID

Det skal være slut med indendørs røg i fængsler og arresthuse, hvis det står til justitsminister Søren

Pind (V). Han vil indføre indendørs rygeforbud i Kriminalforsorgen, og henviser til Fængselsforbundets undersøgelse, som viser, at mange fængselsbetjente plages af passiv rygning.

EKSTRA MUR SKAL STYRKE BYMILJØET VED HERNING ARREST

Intet problem er så stort, at det ikke kan klares med en ekstra mur. Det er i hvert fald løsningen i Herning, hvor kommunen gerne vil styrke bymiljøet omkring tinghus, politistation og arrest. Problemet er, at planen også omfatter en ny sti, som vil gøre det nemmere at indsmugle ting og sager ind i arresthuset. Løsningen bliver derfor, at man bygger en ekstra mur rundt om arresthuset. Sådan.

PENSIONS-DAGE I HORSERØD OG VESTRE FÆNGSEL

Hvordan er det nu med tjenestemandspensionen? Fængselsforbundet holder pensionsdage i Horserød Fængsel den 4. oktober og Vestre Fængsel den 5. oktober. Begge dage klokken 10. Tilmelding til områdetillidsrepræsentant Erik Larsen. Vel mødt!

SOLENERGI TIL NORDFALSTER

I løbet af september begynder man at installere solceller på Storstrøm Fængsel. Anlægget skal levere 347.000 kWh strøm om året. Det svarer til det årlige forbrug for 70 parcelhuse.

REPORTAGE:

”FØR ATTENTATET VAR DET NORMALT, AT FOLK MØDTE I UNIFORM. SÅDAN ER DET IKKE LÆNGERE

I Nyborg Fængsel er hverdagen så småt vendt tilbage efter en sommer, der var præget af flere voldsomme overfald mod fængselsbetjente. Utrygheden kalder på mere personale.

Af Kristian Westfall

Det tog kun omkring ti sekunder. Men i det korte tidsrum havde skruppelløse gerningsmænd held med at udføre et kynisk attentat på en fængselsbetjent på vej til job uden for porten til Nyborg Fængsel.

Betjenten blev skudt i benene på klos hold, og efterladt blødende på fliserne.

De høje knald fra pistolen kunne høres inde hos portvagten, der kom ilende til. Kollegaerne reagerede instinktivt og forbandt den sårede betjent, mens man ventede på ambulancen.

Kollegaen overlevede heldigvis. Men den sårede betjent og kollegaerne på Nyborg skal leve videre med ubehaget over det faktum, at man som fængselsbetjent er under konstant risiko for overfald. For skudattentatet skriver sig ind i en række voldsomme overfald i Nyborg denne sommer. Og det er ikke let for kollegaerne.

Det siger Brian Kristiansen, der er tillidsrepræsentant på Nyborg Fængsel, da vi taler med ham på betjentstuen på afdelingen for udvisningsdømte.

”Folk er mærkede af attentatet. Vi har i hvert fald 4-5 fængselsbetjente, der er sygemeldt på grund af overfaldet, selvom de ikke var direkte involveret i det,” siger han, mens en gangmand pusler rundt og tømmer skraldespande bag glasruderne til betjentstuen.

Ifølge Brian Kristiansen bliver overfaldet ikke nødvendigvis italesat blandt betjentene, men det ligger tydeligt i baghovedet. En har valgt at blive flyttet til et andet tjenestested, og mange andre er begyndt at opføre sig anderledes på grund af episoden.

”Før attentatet var det normalt, at folk mødte i uniform. Sådan er det ikke længere. Nu kommer folk i civil baksende med en stabel skjorter,” siger tillidsrepræsentanten, der aldrig selv før har skænket det en tanke, ikke at skulle møde i uniform.

”Men det gør jeg nu,” siger han og peger på en grå bomulds-trøje, der var trukket ud over uniformskjorten tidligere på morgenen.

OVERFALDET DELER DE INDSATTE

Der er stille, der hvor vi står. Lige nedenunder ligger afdelingen for negativt stærke indsatte.

Her sidder der formentlig indsatte, der mener overfaldet på betjenten var en god ting. Det siger Hassan Basoda, der er værkfører, men i dag er han trukket i uniform på grund af personalemangel.

Han sætter sig ved bordet.

”Hvor de normale indsatte er ligeså chokerede som os, har de banderelaterede nærmest været stolte over overfaldet. De siger det ikke nødvendigvis direkte, men det er alligevel tydeligt,” siger han.

Hassan Basoda tog afsted hjemmefra i uniform dagen efter skudepisoden, og havde ikke tænkt videre over det, før han kom til fængslet.

” Vi har i hvert fald 4-5 fængselsbetjente, der er sygemeldt på grund af overfaldet, selvom de ikke var direkte involveret i det,” siger Brian Kristiansen.

”Da jeg kom hertil var det ikke rart. Jeg tænkte ikke så meget på min egen sikkerhed, men selvfølgelig meget på vores sårede kollega,” siger han, og fortæller om en episode hvor han følte sig forfulgt af en bil på vej hjem fra job, og derfor kørte en anden vej end han plejer: ”Man bliver lidt paranoid efter sådan en episode,” siger han og forsvinder videre ud i fængslets gange.

DEN HÅBLØSE PERSONALESITUATION

Ifølge Brian Kristiansen har fængslets ledelse isoleret set håndteret attentatet godt.

”Der er blevet handlet fra dag ét, og jeg har intet at sætte på fængslet i den forbindelse,” siger han.

Der er sat flere kameraer op, og buskadsset er trimmet rundt om fængslet, så udsynet fra fængslet er forbedret. Desuden sættes der mere hegn op på matriklen – blandt andet rundt om personalehuset, der ligger meget udsat uden for fængslets mure.

Men en ting er de praktiske sikkerhedsforanstaltninger, noget andet er den dynamiske sikkerhed med fængselsbetjente, der skaber positive relationer til de indsatte.

Den del kan ikke klares med pigtråd, men kun med mere personale. Og den del af problematikken er langt fra løst. Det giver ekstra utryghed i en i forvejen utryg tid.

”Vi mangler meget personale, og hvis man ikke ville til Nyborg før, vil man fand’me heller ikke nu. Personalemanglen går ud over den dynamiske sikkerhed. Vi er ikke tæt nok på de indsatte,” siger han og peger på vagtplanen for den 5. september: ”Se nu bare i dag. Der er 16 vagter, der er dækket af betjente, der ikke er fra Nyborg. Forstå mig ret: Vi er superglade for, at folk kommer og hjælper, men det er dybt problematisk, at man ikke kender hverken de indsatte eller huset, når der for eksempel lyder en alarm.”

Ifølge Brian Kristiansen har personalet på Nyborg Fængsel de seneste syv måneder dækket 1.150 ekstra vagter på grund af manglen på fængselsbetjente. Dertil skal lægges de vagter, der dækkes af betjente fra andre fængsler.

”Så længe personalsituationen ikke er løst, ved jeg ikke hvordan det skal blive ved at gå,” siger Brian Kristiansen, mens han viser vej igennem bygningen fra 1913 ud til den blå septemberhimmel.

Alt ånder fred ved Nyborg Fængsel. I hvert fald den dag.

” Justitsministeren må sætte alle ressourcer ind for at finde voldsmænd, som angriber fængselsbetjente. Der skal også ansættes flere fængselsbetjente. Det handler om at komme problemet grundlæggende til livs,” siger Trine Bramsen (S).

NYE INITIATIVER MOD VOLD I FRITIDEN

Efter de seneste overfald uden for murene har Kriminalforsorgen afholdt dialogmøder med medarbejdere og optrappet samarbejdet med et sikkerhedsfirma. Justitsministeren foreslår hårdere straffe.

Af Kristian Westfall

Siden 1. februar 2015 har arbejdsgivere haft et udvidet ansvar for medarbejdernes sikkerhed i fritiden. Den lovgivning er desværre konstant aktuel for landets fængselsbetjente. For det sker ofte at fængselsbetjente udsættes for vold, trusler og chikane i fritiden.

Siden de voldsomme overfald ved Nyborg Fængsel i juli og ved en børneinstitution i Hedehusene i september er der blevet sat en række tiltag i gang for at højne fængselsbetjentenes sikkerhed uden for murene.

Umiddelbart efter overfaldet i Nyborg blev politiets patruljering ved udvalgte fængsler intensiveret og samarbejdet med et privat sikkerhedsfirma, Certa opgraderet.

Derudover har Kriminalforsorgen afholdt dialogmøder med ansatte og pårørende om håndtering af vold i fritiden, hvor også Certa deltog.

Disse møder fortsætter i efteråret, oplyser Kriminalforsorgens HR-chef Marianne Fæster Nielsen.

”I løbet af sommeren har vi været rundt på nogle af de mest udsatte tjenestesteder, og vi fortsætter i efteråret til dialogmøder med medarbejdere og deres pårørende,” siger hun.

På møderne, der tager afsæt i oplæg fra politiet, Certa og Kriminalforsorgen bliver der blandt andet diskuteret synlighed på sociale medier, og hvordan man konkret skal forholde sig, når man konfronteres i offentligheden på grund af sit job.

Ifølge Marianne Fæster Nielsen har møderne givet stof til eftertanke i HR-afdelingen: ”Det har gjort et stort indtryk, og vi har fået mange gode input, som vi er meget glade for.”

Hun oplyser, at der arbejdes med en samlet række anbefalinger fra Certa til at minimere vold og trusler i fritiden.

”Vi fortsætter i tæt samarbejde med Koncern Sikkerhed og politiet vores målrettede indsats for at ændre udviklingen

og dermed skabe bedre og mere trygge arbejdspladser i hele Kriminalforsorgen.”

PIND VIL HAVE TO ÅRS STRAF

Også på Christiansborg er de voldelige overfald blevet bemærket.

Justitsminister Søren Pind (V) reagerede prompte efter overfaldet i Nyborg og skrev på Facebook: ”De kriminelle skal under ingen omstændigheder bestemme i eller uden for fængslerne. Myndighederne vil reagere og de skyldige vil blive fundet.”

Også Socialdemokraternes retsordfører Trine Bramsen appellerer til handling. Hun peger blandt andet på behovet for flere fængselsbetjente: ”Justitsministeren må sætte alle ressourcer ind for at finde voldsmænd, som angriber fængselsbetjente. Der skal også ansættes flere fængselsbetjente. Det handler om at komme problemet grundlæggende til livs.”

Mens DF’s retsordfører Peter Kofod opfordrer til skærpede straffe: ”Det nytter ikke at samtale med forbrydere, som angriber fængselsbetjente. De skal straffes hårdere.”

Denne opfordring er Søren Pind gået videre med. Han foreslår nu at øge strafferammen op til to år for chikane af offentligt ansatte og henviser direkte til fængselsbetjentenes problemer.

”Jeg vil ikke tolerere vold og trusler mod folk, der passer deres arbejde i statens tjeneste. Som fængselsbetjent skal man kunne færdes frit og passe sit arbejde uden at føle, at man skal kigge sig over skulderen,” siger han.

Lovstramningen er en del af regeringens såkaldte respekt-pakke som også omfatter styrket samarbejde mellem Kriminalforsorgen og politiet, øget polititilsyn med fængslerne ud fra trusselsniveauet og at anmeldelser fra Kriminalforsorgen får høj prioritet på tværs af politikredsene.

” JEG TROEDE, DET VILLE TAGE 3 DAGE AT KOMME OVER. NU ER DER SNART GÅET 17 ÅR

Tommy Brøndum blev udsat for et voldsomt overfald i Randers Arrest som 32-årig. Nu står han frem og fortæller om de store konsekvenser, som overfaldet har fået for hans liv. Her er hans historie.

Af Søren Gregersen

DER BLIVER RINGET FRA EN CELLE

”Jeg glemmer aldrig den dag. Det var en aftenvagt den 7. december 1999. Jeg var lige blevet færdiguddannet som fængselsbetjent og fastansat i Randers Arrest.

Der bliver ringet fra en celle. Jeg går ud for at kigge. Nogen har sat noget i klemme i døren ind til en celle. Pludselig bliver jeg overfaldet af en indsat fra den modsatte side. Han skubber mig ind i cellen. Jeg slår skulder og nakke. Jeg beslutter at gå frem mod ham. Så trækker han en kniv og stikker ud efter mig. Jeg går et skridt tilbage og opdager, at der sidder to indsatte på sengen i cellen. Den ene rejser sig fra sengen og truer med en kniv: ”Tommy, giv os nøglen”.

Jeg trykker på alarmen, men den virker ikke. De får fat i nøglen og smækker døren. Jeg er låst inde i cellen med den tredje mand, som ikke har noget med overfaldet at gøre.

Mine to kollegaer leder efter mig. Men jeg er bange for, at de også bliver lokket i et baghold, så jeg råber ikke op, men taler stille og roligt. De tror derfor, at jeg bliver truet af den indsatte i cellen og stormer ind med skjolde og det hele.

De to fanger er stukket af. Jeg tænker, at jeg ikke har taget skade, men min kollegaer siger, at jeg skal til skadestuen.

På hospitalet får jeg det mærkeligt, da jeg sidder og ser en håndboldkamp på fjernsynet. ”Du har det ikke godt,” siger en sygeplejerske. Jeg bliver undersøgt. Får en krave om halsen. På vejen hjem får jeg angstanfald og kaster op.

PANIKANFALD I FØTEX

I dagene efter tænker jeg ”så er det ikke værre”. Jeg sover dårligt, men jeg har ikke brug for en psykolog og begynder i jobbet igen.

I løbet af foråret får jeg det dog ringere. Sovet dårligt. Bliver nemt irriteret. Hen omkring maj kan jeg godt mærke, at det er helt skidt. Får et panikanfald i Føtex. Jeg overvejer at stoppe i Kriminalforsorgen, men aftaler i stedet med arrestforvareren at vende tilbage til Aalborg Arrest, hvor jeg havde været før.

Det var nok ikke så smart at vælge et af landets hårdeste arresthuse, men i starten går det fint. I foråret 2001 begynder problemerne dog at komme snigende igen. Kan ikke sove. Er angst for små rum.

”Nu stopper jeg”, siger jeg til mig selv og ringer til min tillidsrepræsentant i Fængselsforbundet. Jeg er bange for at svigte mine kollegaer, hvis vi kommer ud for en magtsituation.

Jeg er faktisk bange for at miste alt – både mig selv og min familie. Så i samråd med familien vælger jeg at stoppe.

TAG DIG NU SAMMEN

Jeg troede ikke, at det ville tage lang tid at blive afskediget, men det tog halvandet år. I den periode gik jeg fra at være syg til at være et monster. Jeg blev på ingen måde rask af at gå derhjemme.

>

” Folk kunne sagtens forstå det, da jeg brækkede mit ben. Men det er svært at sætte sig ind i en sygdom, som man ikke kan se.

>

”Tag dig nu sammen.” Du skulle vide, hvor mange gange jeg har fået det at vide. Men det var jo det eneste, jeg ikke kunne.

Lige gyldigt hvor godt man skriver det, kan man ikke forklare, hvordan jeg havde det. Hvis det var sket for en af mine venner, ville jeg også have svært ved at forstå det.

Folk kunne sagtens forstå det, da jeg brækkede mit ben. Men det er svært at sætte sig ind i en sygdom, som man ikke kan se.

Jeg forstår heller ikke selv, hvorfor en enkelt episode kunne få sådan en stor betydning. Jeg havde oplevet voldsomme situationer før, og følte at jeg havde styr på det. Måske var jeg sårbar. Jeg ved det ikke.

DU KAN IKKE AFLYSE AFTALER MED DIT BARN

Jeg blev afskediget fra Kriminalforsorgen i december 2002 og begyndte at arbejde på et lager i Viborg.

Det går op for mig, at jeg virkelig er syg, og får stillet diagnosen PTSD. Kommunen vil gerne have mig op på fuld tid, men jeg er i elendig forfatning og tager hurtigt 13-14 kilo på.

Det er hårdt for min familie. De ved ikke rigtig i hvilket humør, jeg er i. Min kone er selvstændig frisør, og vi havde tre små børn.

Jeg er ikke sikker på, at jeg kunne have stået det igennem. Det må have været svært at stå på sidelinjen uden at kunne gøre noget. Jeg ændrede mig fuldstændig.

Mine børn har lidt meget under det. Du kan ikke aflyse aftaler med dit barn, fordi du har det dårligt. Det forstår de ikke. Konsekvensen blev, at tingene blev kørt uden om mig. Også senere når der skulle tages store beslutninger om kæresten, uddannelser og videre. Det er først i de senere år, at jeg har kunnet kompensere for det. Jeg har haft travlt nok med at tænke på mig selv.

SOVER NÆSTEN IKKE I TI ÅR

I 2004 bliver jeg godkendt til et fleksjob på lageret. Her arbejder jeg de næste tolv år omkring 30 timer om ugen. Jeg er dog på ingen måde rask. Jeg sover faktisk næsten ikke om natten i ti år.

En morgen i februar 2014 vågner jeg med lammelse i den ene halvdel af ansigtet. Jeg kører på sygehuset. Det er en stressreaktion.

Jeg vælger at stoppe på lageret og får tilbudt førtidspension. Det var lige tidligt nok, tænkte jeg. Hvad skulle jeg få tiden til at gå med? Så jeg sagde nej tak.

I stedet begyndte jeg som pedel hos et VVS-firma her i Møldrup. 20 timer om ugen. Det fungerer perfekt.

Jeg har stadig søvnproblemer, men man lærer at leve med det. Jeg tror ikke, at jeg får det bedre, men prøver at tilpasse mig min krops signaler.

Har i perioder haft svært ved, at være i rum med andre. Svært ved at folk kommer bagfra. Hvis der for eksempel er en, som kommer og klapper mig bagfra, bliver jeg forskrækket.

Selv i dag, er der mange venner, som har svært ved at forstå, hvorfor jeg har det, som jeg har det. De tror, jeg udnytter situationen. Det har jeg det meget svært ved. Der går ikke en uge, hvor jeg ikke savner det at være fængselsbetjent. Jeg er bitter over, at to mennesker tog en beslutning, som ødelagde mit liv.

HJÆLP FRA FAMILIE, KOLLEGAER OG FORBUND

Jeg kender alle advarsler, når man er i min situation. Alkoholisme, pillemisbrug, skilsmisse. De faldgruber er det lykkedes mig at styre uden om.

Min kone og børn har været en stor hjælp. Og personalet i Aalborg og Randers har behandlet mig fantastisk godt. Jeg er også dyb taknemmelig for den hjælp, jeg har fået fra Fængselsforbundet. Uden dem var jeg aldrig kommet gennem hele forløbet med afskedigelsessagen.

I fritiden spiller jeg golf. Det hjælper. Her kan jeg samle mine tanker.

Når jeg tænker tilbage på hele mit forløb, kan jeg se, at jeg skulle have taget mod hjælp meget hurtigere. Det var en kæmpefejl. Jeg skulle ikke have prøvet at spille supermand og i stedet lyttet til min arrestforvarer. Hjælpen stod nemlig klar i starten.

Men sådan er det ikke, når man først er blevet afskediget. Kommunen er slet ikke gearret til sådan nogle som mig. Jeg savner nogen at snakke med, som kender fængselsmiljøet. Kommunen har ikke forståelse for arbejdet i et fængsel. Jeg kan få 20.000 kroner til et hæve-sænkebord, men ikke få penge til en psykolog.

VIL GERNE HJÆLPE ANDRE

Nu kunne jeg godt tænke mig at hjælpe andre. Det er også derfor, at jeg kontaktede fagbladet, efter jeg hørte en fængselsbetjent blev overfaldet i Nyborg i sommer.

Har tit tænkt på, hvorfor der ikke er nogen, som har brugt mine erfaringer?

Jeg vil for eksempel gerne fortælle om mit forløb på uddannelsen til betjent. Det ville have hjulpet mig, hvis det var indgået som en del af min uddannelse, og vi havde hørt fra en, som har prøvet at blive overfaldet.

Dengang jeg blev overfaldet, troede jeg, at det ville tage tre dage at komme over. Nu er der snart gået 17 år.

TEMA

VOLDEN MOD FÆNGSELSBETJENTE STIGER

Der har været 333 volds- og trusselsepisoder mod fængselsbetjente i årets første syv måneder. Det er en stigning på 22 procent i forhold til sidste år. HR-chef kalder det fuldstændig uacceptabelt.

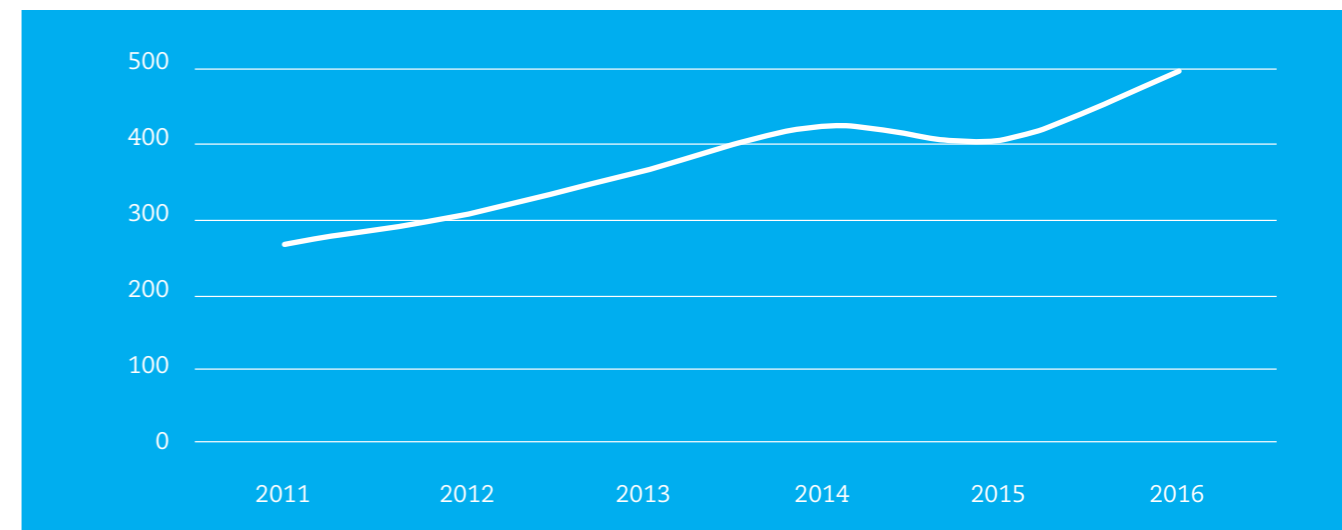
Af Søren Gregersen

Det ser ud til, at vi når op på 500 voldsepisoder inden året er omme. Sommerens voldsomme overfald i Randers, Nyborg og Enner Mark er altså langt fra de eneste gange, hvor fængselsbetjente er blevet udsat for vold inden for murene.

Kriminalforsorgen har foreløbig registreret 333 volds- og trusselsepisoder fra januar til og med juli, hvor der i samme periode i 2015 var 273 episoder. En forskel på 22 procent. Det ser dermed ud til, at 2016 slår en ny voldsrekord.

Det er en meget nedslående udvikling, siger Fængselsforbundets formand Kim Østerbye: ”Vi hører år for år, at nu vil man gøre noget ved volden. Alligevel går det i den forkerte retning. Det kan ikke være meningen, at der hver dag sker et overfald mod en fængselsbetjent. Det er en hel urimelig risiko at udsætte vores medlemmer for.”

VOLDS- OG TRUSSELSPERIODER I KRIMINALFORSORGEN

Kilde: Kriminalforsorgen. Note: Tallet for 2016 bygger på årets første syv måneder og fremskrevet for hele året ved at vægte tallet i forhold til udviklingen i 2015.

Han opfordrer Kriminalforsorgen til at gøre meget mere for at knække voldskurven: ”Der er først og fremmest brug for bedre bemanning. Både for at undgå overfaldene og for at håndtere overfaldene bedre, når de alligevel sker,” siger formanden.

MULTOLERANCEPOLITIK

Kriminalforsorgens HR-chef, Marianne Fæster Nielsen, er også stærk utilfreds med udviklingen. Hun kalder det for fuldstændig uacceptabelt.

”Ingen skal være i tvivl om, at vi står 100 procent på mål for multolerancen over for vold. Nedbringelse af vold mod vores medarbejdere er vores helt centrale arbejdsmiljøudfordring. Der er igennem årene gennemført mange gode initiativer rettet mod volden både lokalt og centralt, men det er en stor og vanskelig opgave. Lige nu er det særligt udfordrende, fordi vi har oplevet et større antal overgreb og overfald på fængselsbetjente i fritiden,” siger hun.

Marianne Fæster Nielsen henviser til, at Kriminalforsorgen har ansat en projektleder for at styrke og målrette indsatsene i institutionerne. Der arbejdes for bedre registrering af vold, bedre forebyggelse af vold og bedre håndtering af vold.

Eksempelvis arbejdes der med et nyt modul og de såkaldte action cards, som er tjeklister, der både skal styrke dialog, indsigt og forebyggelsen mod volden. Desuden udarbejdes der værktøjer til bedre ledelsesmæssig håndtering af vold samt at der arbejdes på en revitalisering af debrieferordningen i løbet af efteråret 2016.

”Der er desværre ingen nemme løsninger – kun hårdt, systematisk og vedholdende arbejde, hvor vi holder fast i vores mål og strategi,” siger Marianne Fæster Nielsen.

TEMA

FÆNGSELSBETJENTE OPLEVER KAOTISKE PSYKOLOG- BEHANDLINGER

Selvom vold og trusler er hverdag i Kriminalforsorgen, er den psykologiske hjælp bagefter til tider mangelfuld. Det fortæller to fængselsbetjente – Jannie Sand og Kent Kreiner – som blev ramt af PTSD efter overfald.

Af Kristian Westfall

punkt, men fordi psykologen skæres væk, omplaceres, bliver gravid eller får nyt job,” siger hun.

SUNDHEDSDOKTOR VAR EN PARODI

Kent Kreiner oplevede tilsvarende et dårligt forløb, efter han blev udsat for et voldsomt overfald i Vestre Fængsel i 2013.

Han blev sygemeldt – også med PTSD – i starten af 2014, men også han mødte et system ude af trit med hans behov.

”Sundhedsdoktor var en parodi, og utrolig sparsom. Jeg fik tildelt en telefonterapeut, der sad i Esbjerg og som ikke havde noget særligt kendskab til min situation som fængselsbetjent,” siger Kent Kreiner.

Ifølge Kent Kreiner var det slet ikke, hvad han havde brug for. Det samme gælder det kommunale tilbud på jobcenteret – eller det års ventetid han oplevede i det psykiatriske system.

I dag har han fået en psykolog, der kender til PTSD, og som har sat et godt forløb i gang for ham. Overordnet mener Kent Kreiner, at hele systemet omkring fængselsbetjente er ringe gearret til at håndtere PTSD. Og det gælder ikke kun efter, man er blevet sygemeldt, men også før.

”Der var aldrig nogen, der spurgte hvordan jeg havde det med episoderne – heller ikke min vagtmester. Derfor gik jeg på job i alt for mange år med min lidelse. Hvis jeg havde været alkoholiker, var der blevet rykket på en helt anden måde,” siger Kent Kreiner.

OVERLÆGE: DER ER BRUG FOR MERE VIDEN OM PTSD

Nanna Eller er overlæge på Arbejds- og Miljømedicinsk Afdeling på Bispebjerg Hospital. Hun genkender billedet af, at nogle fængselsbetjente ikke får den rette behandling.

”Det er først inden for de seneste par år, at man har forsøgt sig med deciderede pakkeforløb inden for psykiatrien, og indtil da er der givetvis en del praktiserende læger, der har manglet den rette diagnose eller de rette omstændigheder at henvise PTSD-patienter på,” siger hun.

Og netop ved PTSD handler det om hurtig og specialiseret behandling.

”En del af de fængselsbetjente som jeg taler med, har haft symptomer igennem lang tid, men har alligevel mødt en psykolog, der ikke har PTSD som speciale. Derfor får de måske deres problemer løst på den korte bane, men ikke den lange, som PTSD jo er,” siger Nanna Eller og fortsætter: ”Selvom fængselsbetjente kommer med vidt forskellige problemstillinger, er det meget vigtigt, at den psykolog man bliver tildelt, kender til fængslets problemstillinger.”

Forbundssekretær Allan Kjær, der er tovholder på arbejdsmiljøet i Fængselsforbundet, understreger, at fængselsbetjente skal mødes med den rette behandling hurtigt.

”Det er ikke godt nok, at man blive tabt i et ugenomskueligt system. Tværtimod er det utrolig vigtigt, at man oplever en sammenhængende behandling. En tur som kasterbold mellem forskellige behandlere er kun med til at forværre ens situation. Derfor bør systemerne indrettes sådan, at man oplever at blive taget vare på hele vejen igennem,” siger han.

”Jeg træder mentalt vande, og lige når der er ved at være en positiv udvikling, stopper en behandling – ikke fordi jeg er nået til et godt punkt, men fordi psykologen skæres væk, omplaceres, bliver gravid eller får nyt job,” siger Jannie Sand.

Systemet efterlader ind imellem noget tilbage at ønske, når det kommer til at hjælpe fængselsbetjente for psykiske skader.

Det gælder både den øjeblikkelige psykologhjælp efter en sygemelding og overgangen fra Sundhedsdoktor – som alle fængselsbetjente er dækket af – til den psykiatriske behandling i regionerne.

Begge dele er nemlig præget af kortsigtede og halve løsninger. Det siger de to tidligere fængselsbetjente Jannie Sand og Kent Kreiner.

FULDSTÆNDIG LØSREVET

Jannie Sand oplevede et mildest talt kaotisk forløb med psykologbehandling, efter hun blev sygemeldt med PTSD i december 2013 efter gentagne trusselsepisoder.

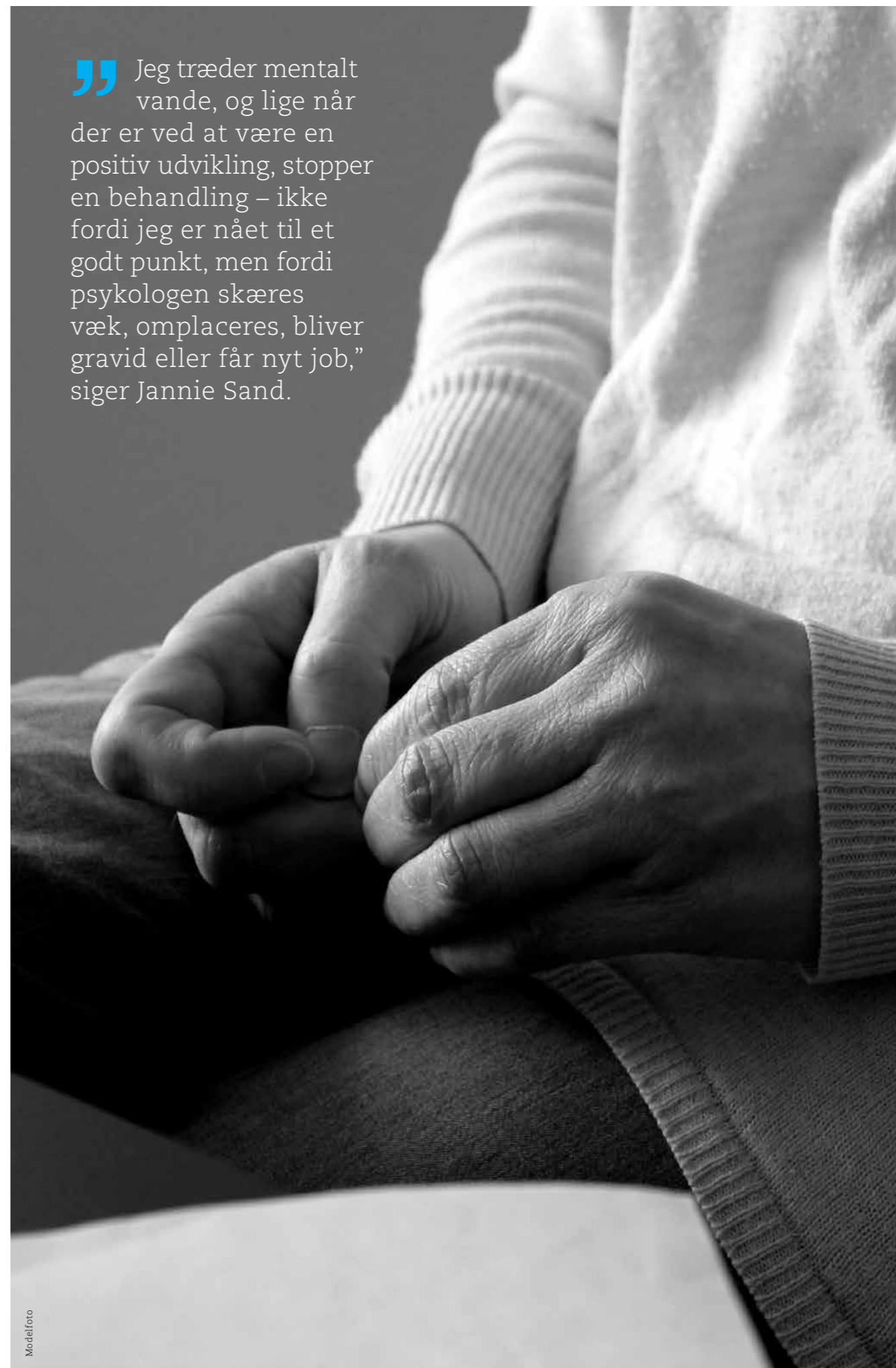
”Det psykiatriske system arbejder fuldstændigt løsrevet, og der er aldrig noget, der bliver fulgt til ende. Igennem Falck Health Care fik jeg 10-12 samtaler med en psykolog, da det blev forlænget tre gange, men det var slet ikke nok.”

Hun måtte efterfølgende kæmpe med sin læge, der nægtede at sygemelde hende. Både arme og ben virkede jo, som han formulerede det. Da hun fik en ny læge, blev hun henvist til distriktpsikiatrien, men her var der ikke tid.

”Jeg troede, jeg skulle i behandling, men i stedet fik jeg med det samme medicin, selvom jeg var bange for at tage piller,” siger Jannie Sand.

Derefter oplever hun tre forskellige psykologforløb, som stoppede brat på grund af omstruktureringer og nedskæringer. Igen og igen har hun stået tilbage med en følelse af uafsluttedhed.

”Hver gang skal jeg igen samles op psykisk. Jeg træder mentalt vande, og lige når der er ved at være en positiv udvikling, stopper en behandling – ikke fordi jeg er nået til et godt

TEMA

INDSATTE SOM TRUER FÆNGSELSBETJENTE UNDGÅR OFTE SIGTELSER

Det er tit en gratis omgang, når indsatte truer fængselsbetjente. Selvom Kriminalforsorgen ønsker nultolerance over for vold og trusler mod personalet, henlægger politiet nemlig mange anmeldte sager.

Af Kristian Westfall

Tonen kan være hård på fængselsgangene. Stemningen kan hurtigt ændre sig fra fred til ondskab. Og hvis det sker, skal det meldes til politiet. Alligevel er det langt fra sikkert, at trusler og chikane giver et retsligt efterspil.

Indsatte kan nemlig slippe afsted med at køre en pegefinger over halsen eller sige: "I kan bare vente jer. Når jeg kommer ud, står jeg og venter på jer til fyraften" eller "I ender alle med kraniebrud."

Eksemplerne er fra Enner Mark Fængsel. De er alle tre politi-anmeldt, men frafaldet af politiet. Ifølge Fængselsforbundets oplysninger frafaldes lignende sager over hele landet. Det frustrerer Erik Jensen, der er forhørsleder ved indsatte disciplinærsager i Enner Mark Fængsel.

"Vi oplever en del sager, som vi anser som åbenlyse trussels-sager, blive lukket af politiet. Det er frustrerende, at nul-tolerancen reelt ikke betyder nultolerance," siger han. Ifølge forhørslederen er det uvist, hvorvidt en straf spiller en rolle for den indsatte, men som organisation og arbejdsplads er det afgørende, at der reageres konsekvent på truslerne.

"Jeg ved ikke, om de indsatte bliver påvirket af en ekstra dom, men det er vigtigt, at vi holder reglerne, og sender et klart signal til både indsatte og ansatte om, at vi ikke accepterer vold og trusler," siger Erik Jensen.

EN VURDERING AF INTENTIONEN

I de sager, som Fængselsforbundet har set, hvor politiet vælger ikke at rejse sigtelser, er det ofte på grund af, at trusleme ikke er konkrete nok, eller at de er svære at bevise som trusler.

Jurist Henrik Møller hos Sydøstjyllands Politi er en af dem, der vurderer sagerne fra Enner Mark Fængsel. Han kan ikke kommentere på konkrete sager, men han genkender billedet. Ifølge ham er det et generelt problem, at det er svært at bevise, at intentionen bag en handling fra en indsat er at true.

"Hvis en indsat fortæller, at han vil opsøge en fængselsbetjent uden for murene, er det svært at bevise, at det er

ment som en trussel, selvom der ikke er tvivl i situationen," siger han.

Henrik Møller understreger, at fængselsbetjentenes forklaringer og udlægninger af trusselssituationerne er vigtige beviser, men at man fra politiets side skal se på hele bevisbyrden i en sag, når man vurderer, om den skal rejses. Og det sker altså ifølge ham, at beviserne ikke er klare nok. Især hvis situationen er enkeltstående.

"Det er langt nemmere at bevise en egentlig trussel, hvis der er sket noget forudgående, der kan bevise intentionen," siger han og fortsætter: "Men hvis vi vurderer, at det ikke kan bevises, at det var en konkret trussel, har vi simpelthen pligt til at slutte sagen."

DE VIL IKKE SENDE FØDSELSDAGSKORT

Det er vigtigt, at der ikke sker et skred i den måde, de indsatte får lov til at tale og agere over for fængselsbetjentene på, og at der er klar konsekvens, når indsatte for eksempel prøver at skabe sig særordninger gennem truende adfærd. Det mener Fængselsforbundets formand Kim Østerbye, der gerne så, at der blev lagt større vægt på fængselsbetjentenes vurdering af situationerne, der anmeldes.

"Det er klart, at man skal kunne bevise, at noget er ment som en trussel, men ærlig talt er det sjældent, at et bandemedlem siger 'Jeg ved, hvor du bor', fordi han vil sende fødselsdagskort. Vores medlemmer dokumenterer situationerne, så godt de kan, men i mange tilfælde er trusler og chikane af fængselsbetjente på de hårde afdelinger nærmest umulige at dokumentere ud fra andet end her-og-nu-oplevelsen," siger Kim Østerbye.

Han peger på, at en del sager tilsyneladende også falder, fordi der i visse tilfælde har været lang sagsbehandlingstid hos politiet, og at mange fængselsbetjente gerne vil videre oven på episoderne, måske ikke kan huske dem eller ikke ønsker at rippe op i dem.

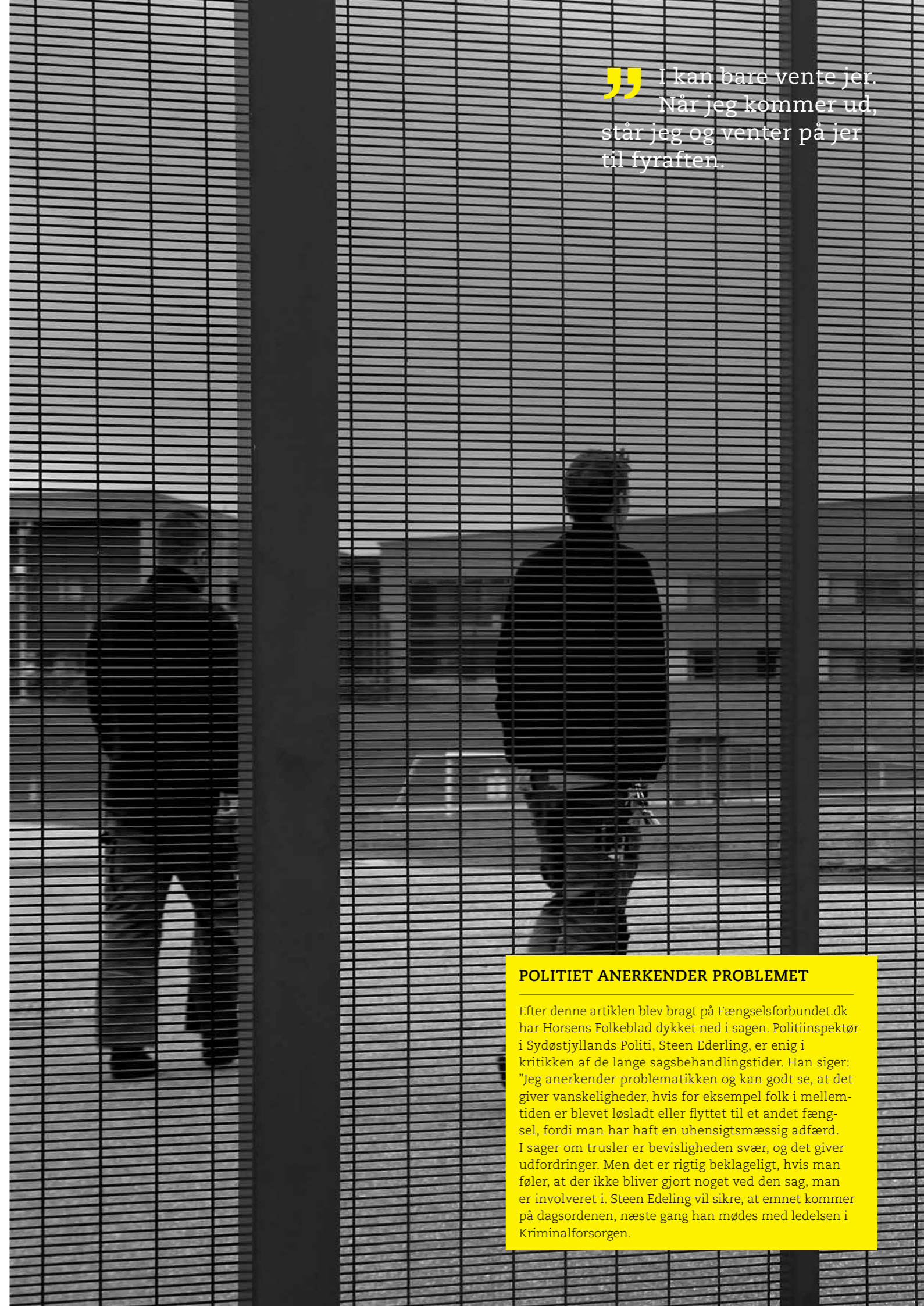
"Hvis der går et år eller to før politiet ringer og følger op på anmeldelsen, er der mange fængselsbetjente, der vælger ikke at forfølge sagen yderligere, da en eventuel lille ekstrastraf virker lidt latterlig, så lang tid efter. Desuden har der givetvis været et hav af andre episoder siden, som man hellere så behandle i systemet," siger Kim Østerbye.

NY PRAKSIS EFTERLYSES

Både Kim Østerbye og Erik Jensen mener, at det i højere grad skal være fængslerne som institutioner, der skal følge sagen og afgøre om anmeldelse skal opretholdes, når politiet henvender sig med sagerne.

"Vi hverken kan, vil eller skal finde os i angreb eller trusler. Jeg savner, at fængslerne i højere grad tager ansvar for, at sagerne om trusler bliver fulgt til dørs. Lige nu er det den enkelte betjent, der skal afgøre, om sagen skal køre. Vold og trusler mod fængselsbetjente er både et angreb på os som mennesker og et angreb på Kriminalforsorgen som institution," siger Kim Østerbye.

” I kan bare vente jer. Når jeg kommer ud, står jeg og venter på jer til fyraften.

POLITIET ANERKENDER PROBLEMET

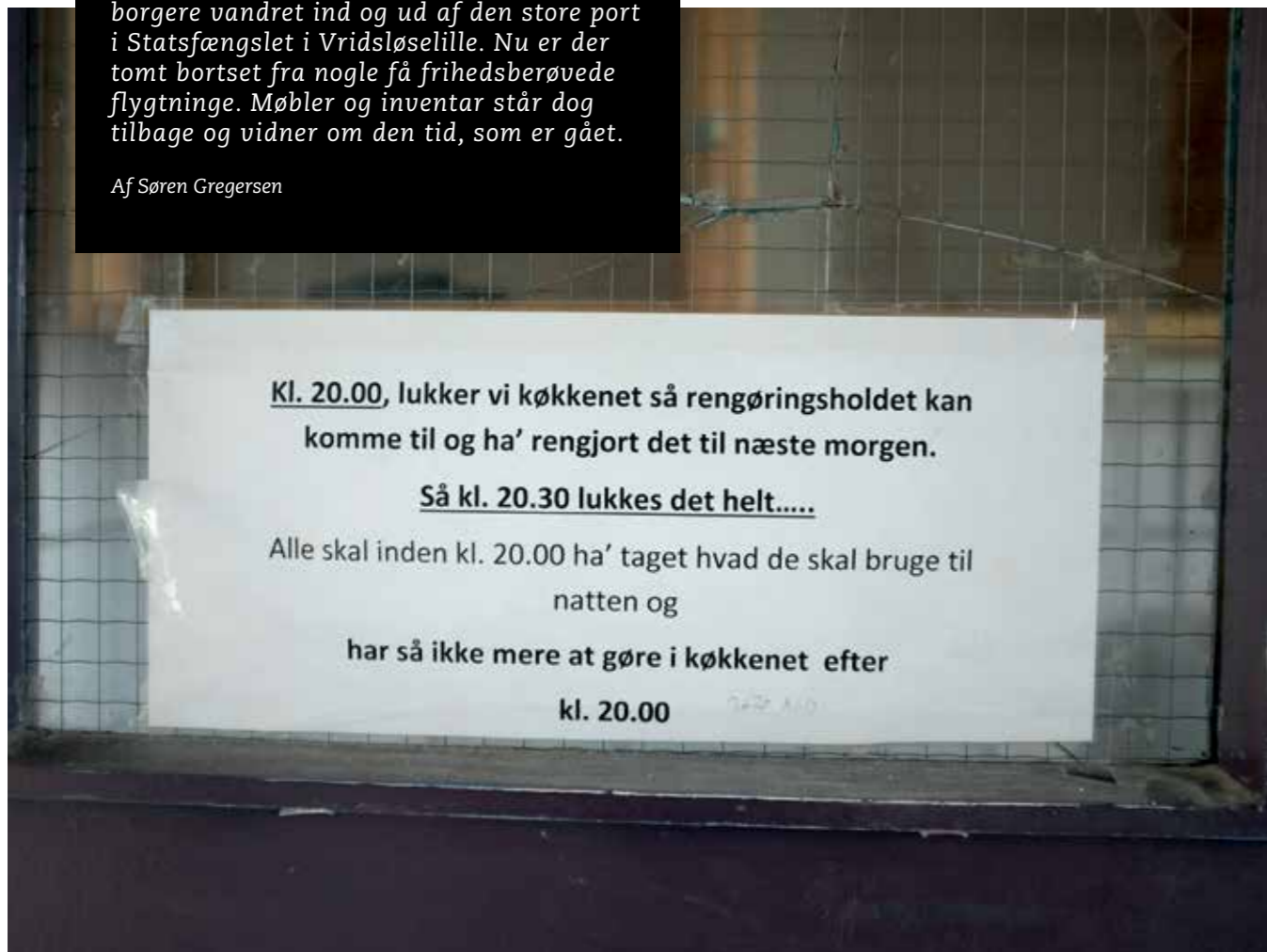
Efter denne artiklen blev bragt på Fængselsforbundet.dk har Horsens Folkeblad dykket ned i sagen. Politiinspektør i Sydøstjyllands Politi, Steen Ederling, er enig i kritikken af de lange sagsbehandlingstider. Han siger: "Jeg anerkender problematikken og kan godt se, at det giver vanskeligheder, hvis for eksempel folk i mellem-tiden er blevet løsladt eller flyttet til et andet fængsel, fordi man har haft en uhensigtsmæssig adfærd. I sager om trusler er bevisligheden svær, og det giver udfordringer. Men det er rigtig beklageligt, hvis man føler, at der ikke bliver gjort noget ved den sag, man er involveret i. Steen Ederling vil sikre, at emnet kommer på dagsordenen, næste gang han mødes med ledelsen i Kriminalforsorgen.

DER ER VED AT VÆRE STILLE I VRIDSLØSELILLE

Gennem 157 år har betjente og kriminelle borgere vandret ind og ud af den store port i Statsfængslet i Vridsløselille. Nu er der tomt bortset fra nogle få frihedsberøvede flygtninge. Møbler og inventar står dog tilbage og vidner om den tid, som er gået.

Af Søren Gregersen

KRIFO TIL VANDS, TIL LANDS OG I LUFTEN

Det har været en aktiv sommer for Kriminalforsorgens Idrætsforbund. Der har både været mulighed for havfiskeri, trailløb og golf.

Havfiskeriet løb af stablen på Langeland ved Spodsbjerg. Her stod 68 morgenfriske fiskere – fordelt på seks fartøjer – ud efter fladfisk i starten af september. Dagen var tilrettelagt i samarbejde med Jakob Bigand Nielsen fra Ringe Fængsel. Der var ikke meget snak mellem de seks skippere, for som skipperen på MS Svend sagde, var det jo en konkurrence. I alt lykkedes det at hive 968 fisk i land med en vægt på i alt 324 kilo.

Trailløbet foregik i Jelling i juni. Det er første gang, at Krifo har forsøgt sig med denne type løb. 33 mødte op og løb distancen på 7 km. Alle gav den fuld gas på den hårde rute. Michael Hansen fra Københavns Fængsler var den suverænt hurtigste. Men det var også godt at se, at grand old man John Iversen fra Aabenraa Arrest kom ind på andenpladsen. Efter et godt afviklet løb har Krifo nu med sindsro udtaget de syv hurtigste mænd og tre hurtigste kvinder til at tage til European Prison Cross Country Championship i England i oktober.

Det højest flyvende af de tre arrangementer foregik i slutningen af maj i Odense Golfklub, hvor 58 Krifo-medlemmer var mødt op på en pragtfuld solskinsdag for at spille golf på en toptrimmet bane. Dagen sluttede i restauranten med præmieoverrækkelse og en yderst tilfredsstillende buffet.

FISKERI VED LANGELAND

FLEST KILO: Michael Frandsen, Jyderup, 14 kg

STØRSTE FISK: Jan Okkels, Jyderup, 960 gram

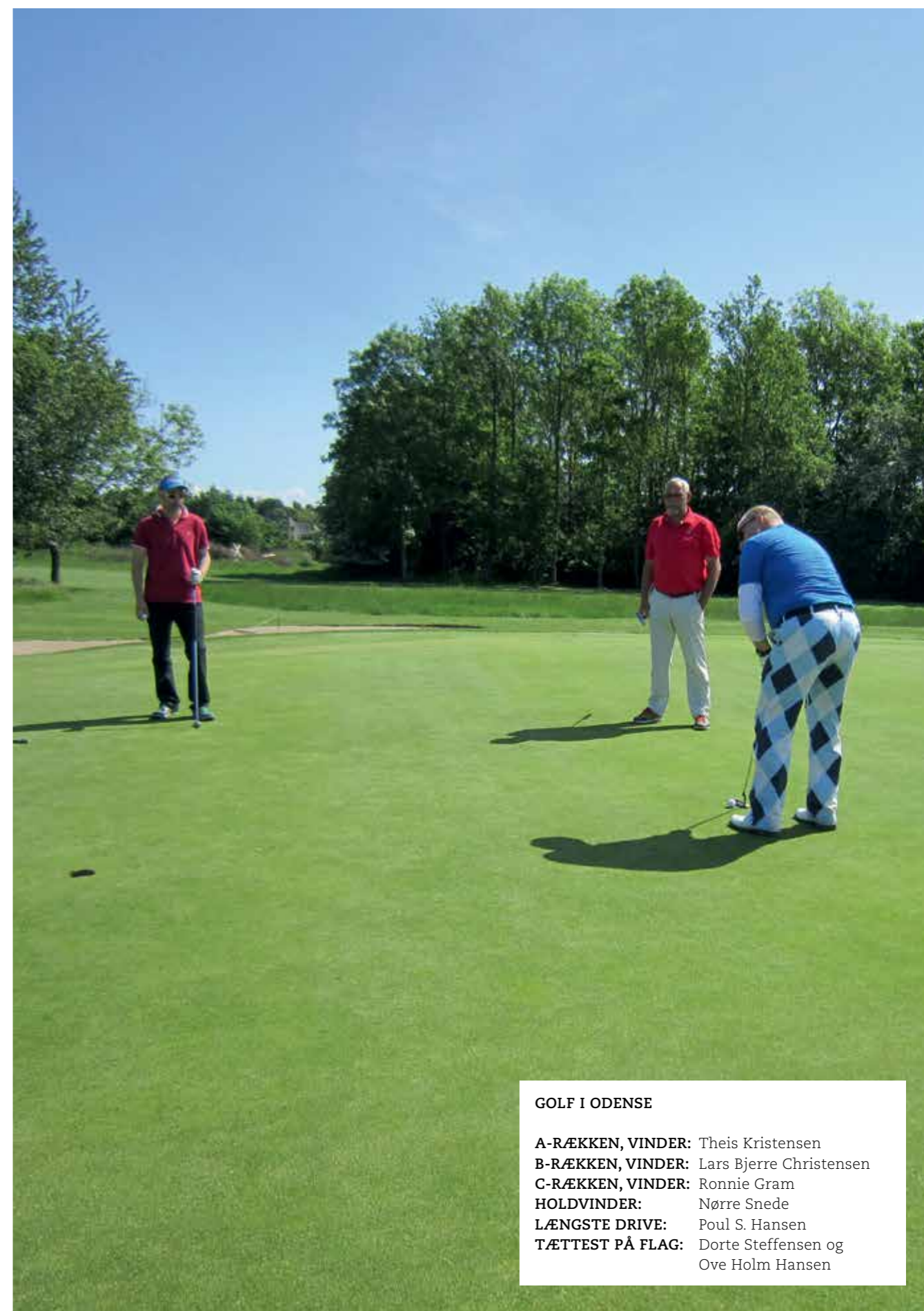
HOLD:

1. Horserød 2	8,8 kg pr. person
2. Sønder Omme 1	8,6 kg pr. person
3. Jyderup 1	8,1 kg pr. person

LØB I JELLING

1. Michael Hansen, Københavns Fængsler	29.50
2. John Iversen, Renbæk	31.26
3. Thomas Knudsen, Renbæk	32.20

GOLF I ODENSE

A-RÆKKEN, VINDER:	Theis Kristensen
B-RÆKKEN, VINDER:	Lars Bjerre Christensen
C-RÆKKEN, VINDER:	Ronnie Gram
HOLDVINDER:	Nørre Snede
LÆNGSTE DRIVE:	Poul S. Hansen
TÆTTEST PÅ FLAG:	Dorte Steffensen og Ove Holm Hansen

PRÆSENTATION AF TILLIDSREPRÆSENTANT

Af Søren Gregersen

NAVN:	Ronnie Gram
STILLING: Afdeling:	Værkmester Institution Skjern Å (Nørre Snedede Fængsel og Udrejse- center Kærshovedgård)
ANCIENNITET:	Ansatt i Kriminalforsorgen siden 2005
TILLIDSKARRIERE:	2013: Næstformand og TR- suppleant for Fængsels- forbundet på Nørre Snede 2015: Institutionstillidsmand

Hvad driver dig som tillidsrepræsentant?

Det er noget med, at jeg har interesse for hele arbejdspladsen. Altså at man ikke bare sidder som værkmester på et værksted, men har trang til at arbejde for alle sine kollegaer og kæmpe for en god arbejdsplads. Jeg kan godt lide at stille spørgsmålstejn ved tingene og udfordre A-siden: Er det nu også den rigtige løsning, I har valgt?

Hvad lægger du vægt på i dit arbejde for medlemmerne?

Overordnet set er det vigtigt, at vores medlemmer går glade på arbejdet og glade hjem igen. Der er ikke nogen, som skal blive syge på grund af deres arbejde.

Hvad ser du som din største udfordring som tillidsrepræsentant?

Dem er der mange af, men den største er måske at gøre alle tilfredse. Det er svært. Jeg bliver nødt til at lægge vægt på, at hovedparten bliver tilfredse, selvom det ikke er løsningen for alle. Det er den klassiske tillidsmandskonflikt. Samtidig kan det også være en udfordring at formidle informationer fra ledelse ud til medlemmerne – og fra medlemmerne tilbage til ledelsen på en tilfredsstillende måde.

Hvad er jeres aktuelle problemstillinger?

At vi har et stigende sygefravær og problemer omkring udrejsecenteret på Kærshovedgård. Jeg oplever, at det er meget svært at få indflydelse på de ting, som træffes på koncernniveau. En anden ting som også er vigtig lige nu, er stramningen på tidsplanlægningen. Der er kommet begrænsninger i dobbeltvagter og fridage. Det betyder, at det kan være svært at få dagligdagen til at hænge sammen for vores medlemmer.

ER ET RYGEFORBUD SUND FORNUFT ELLER DYBT GODNAT?

Der var skarpe ord og ironi, da rygeforbuddet endnu en gang blev debatteret på Fængselsforbundets facebookside, efter justitsministeren fremsatte forslag om røgfri fængsler.

Af Kristian Westfall

FOR:

KLAUS: "Er stor tilhænger af totalt forbud mod tobak inden for murene. Indsatte og vores kollegaer, som ryger skal naturligvis have hjælp til det, der tænker jeg på rygeplaster og lignende. Men et røgfrit miljø burde være en menneskeret både for ansatte og indsatte. Jeg føler mig ofte generet af røg, både fra kollegaer og fra indsatte, og jo, der kommer konflikter, når man laver forbud, men det varer kort, og det må vi så tage med. Der er jo så meget som vi ikke må, så rygning kan lige så godt være en ting til, som bliver forbudt."

CHRISTIAN: "Endelig! Det bliver rart at gå på arbejde uden at have tilstoppet næse og kriller i lungerne på grund af passiv rygning. Røgen fra cellerne flyder direkte ud på fællesområderne, hver gang dørene bliver låst op og selv, når de er låst, bliver røgen ikke inde på cellerne. Passiv rygning er et kæmpe problem for vores helbred, hvilket Arbejdstilsynet har påpeget mange steder, og vi er vel de sidste danske arbejdspladser, der nu bliver røgfri."

JESPER: "Den bedste nyhed i mange år. Endelig et positivt tiltag for personalet. Det skulle bare være et totalt forbud på matriklen."

THOMAS: "Super fedt ikke at udsættes for passiv rygning på jobbet – jeg er fan."

CASPER: "Det var på tide."

HENRIK: "Dejlige nyheder."

JONAS: "Stop nu med at sige det er noget møg. Passiv rygning er vanvittigt usundt og endnu en enorm risiko ved det her job. Vil der komme konflikter? Ja, men det kan vi håndtere, som vi altid gør, og den helbredsmæssige belønning er enorm!"

SØREN: "Er selv ryger – af den hensynsfulde slags. Jeg kan sagtens forstå, at der er kollegaer, der ikke synes, det er særligt fedt at gå på en afdeling fyldt med røg. Og ja, jeg stiller mig gerne forrest, når konflikterne skal tages. Det er en del af vores job, at tilse at landets love overholdes."

I MOD:

KENNETH: "Man kan selvklart ikke argumentere imod, at passiv rygning er usundt. Men et yderligere konfliktfyldt arbejdsmiljø er også helvedes usundt, og et rygeforbud vil give mange flere konflikter med de indsatte. Derudover ligger der endnu en kæmpe opgave foran os med at administrere ordningen. Jeg bliver så træt."

SØREN: "Synes alle jer fans af det her forslag, kan stå først i køen til alt det ballade det medfører. Held og lykke med det. Synes sgu det er plat, I glæder jer over det her, når der er så meget andet at tage fat på."

NICO: "Lad nu de stakkels rygere i fred, så får vi betjente også lidt."

JENS: "Til alle I tilhængere af rygeforbuddet: Hvis jeg er bange for dyr, så søger jeg ikke job i zoologisk have. Hvis jeg er bange for at blive ramt af lynet, så søger jeg ikke ly af regnen under et træ. Hvis jeg var bange for at dø af passiv rygning, så søger jeg ikke et job, hvor jeg på daglig basis, skulle gå ind i røgfylde rum! Jeg er selv bange for passiv rygning, og det er så derfor, jeg er aktiv ryger, det hører man jo ikke så meget dårligt om."

TOMMY: "Det er tåbelighed stillet op til helt nye og episke højder, at man nu skal kæmpe den slags konfliktstof. Region Sjælland startede også med at lave psykiatrisk afdeling i Slagelse røgfri, men lærte da af personalets erfaringer, at det var det rene idioti."

JOZSEF: "Jeg synes, at der er større problemer i de danske fængsler end tobaksrøg. Jeg er ikke ryger og synes, at tobaksrøg er irriterende, men det kommer til at skabe så mange problemer, så det er ikke kampen værd!"

JAN: "Det er vel fint for arbejdsmiljøet i forhold til luftforureningen – men ganske katastrofalt i øvrigt. Tænk sig i forvejen pressede folk, der måske let griber til vold som konflikt håndteringsmiddel skal yderligere presses med ikke at måtte ryge? Håber i det mindste, der udleveres gratis nikotinpræparater."

STEEN: "Jeg som ikke-ryger hader røg. Men hvor mange konflikter skal man så stå mål for sammen med de øvrige politiske tiltag?"

HUSK AT FØLGE OS

” DET NYE MOBIL-FORBUD ER EN MAVEPUSTER

Det er ikke populært blandt fængselsbetjentene, at der nu er totalt forbud mod mobiltelefoner i Kriminalforsorgen. Nogle føler sig mistænkeliggjort. Andre ærgrer sig over en mere besværlig hverdag. Fængselsfunktionæren har samlet nogle reaktioner.

Af Kristian Westfall

En fængselsbetjent kan nu få bøde eller komme i fængsel i op til et halvt år for at tage en privat mobiltelefon med inden for murene. Forbuddet er et af justitsministerens 21 tiltag, som skal bekæmpe mobiltelefoner blandt indsatte.

Men selvom det er de indsatte, der er målet for indsatsen, ser fængselsbetjente de nye regler som en mistillidserklæring. En af dem er fængselsbetjent i Viborg Arrest, Jakob Billstrøm.

”Jeg føler mig ramt. I begrundelsen for forbuddet står, at det skal beskytte os mod afpresning fra indsatte, men intet af det her forhindrer jo det. Man skyder med spredhagl og skærer alle over en kam,” siger han.

I Søbysøgård Fængsel genkender fængselsbetjent Pernille Rasmussen følelsen af mistænkeliggørelse. Hun mener, man sætter ind det forkerte sted.

”Jeg synes, at det nye mobilforbud er en mavepuster. Det er at vise mistillid til os. Vi har så mange tiltag mod mobiler, der ikke giver mening i et åbent fængsel. De indsatte har adgang til telefoner på cellerne, og har let adgang til at smugle, hvis de virkelig gerne vil. Generelt vil vi meget hellere hjælpe de indsatte videre i deres liv end at koncentrere os om mobiltelefoner,” siger hun.

I Nakskov Arrest peger enhedsleder Palle Svendsson på de praktiske følgevirkninger af forbuddet. Han bruger ofte sin mobil til at modtage koder i forbindelse med indsattes adgang til det sikre pc-netværk. Den proces er nu blevet noget mere omstændelig.

”Normalt kan jeg få koderne med det samme, men nu skal jeg ud til telefonen og hente koderne, når de indsatte for eksempel skal have undervisning på nettet. Der var det noget hurtigere og nemmere før, da man havde mobil på sig,” siger enhedslederen.

